

δταν μάλιστα πρὸ τοῦ χρέους τοὺς τόκους κομίζωνται, ὥστε αὐτῶν γενέσθαι τὸ δίκαιον ἀρχὴν πολλακίς ἀδικίας μεγάλης.

ξδ'.

Οὐ δεῖ, φησὶν, ἤκουσά τινων λεγόντων εὐλαβῶν, παραχω-
 5 ρεῖν τοῖς τυχοῦσι διαρπάζειν ἅπερ πρὸς τὴν ἑαυτῶν διοίκη-
 σιν ἢ καὶ πρὸς τὴν τῶν πενήτων ἀνάπαυσιν ἔχομεν, μάλιστα
 εἰ παρὰ Χριστιανῶν τοῦτο πάσχομεν, ἵνα μὴ ἀμαρτίας πρόξε-
 νοι τοῖς ἀδικοῦσιν ἡμᾶς, δι' ὧν ἀνεξικακοῦμεν, γινώμεθα.
 Τοῦτο δὲ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ θέλειν τὰ ἑαυτοῦ ὑπὲρ ἑαυτὸν
 10 μετὰ ἀλόγου προφάσεως. Εἰ γὰρ καταλιπὼν τὸ εὐχεσθαι καὶ
 προσέχειν τῇ ἑμαυτοῦ καρδίᾳ δίκας ἀγορεύειν πρὸς τοὺς θέλον-
 τὰς με ἐπιηρέάζειν κατὰ μικρὸν ἄρξομαι καὶ δικαστηρίων
 παρεδρεύειν προαυλίοις, δῆλον ὅτι τὰ ἐκδικούμενα κρείττονα
 τῆς ἑμαυτοῦ ἡγοῦμαι σωτηρίας, ἵνα μὴ εἶπω καὶ αὐτοῦ τοῦ
 15 σωτηρίου ἐντάλματος. Πῶς γὰρ ἂν ὄλωσ τῷ εὐαγγελικῷ ἀκο-
 λουθήσω προστάγματι τῷ κελεύοντί μοι· Καὶ ἀπὸ τοῦ
 αἵροντος τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει, εἰ μὴ μετὰ χαρᾶς ὑπομείνω
 κατὰ τὸ ἀποστολικὸν λόγιον τὴν τῶν προσόντων μοι διαρπαγὴν
 πραγμάτων, ὁπότε οὐδὲ δικασάμενός τις καὶ ἀπολαβῶν ὄσαπερ
 20 ἠβουλήθη, τῆς ἀμαρτίας τὸν πλεονέκτην ἐλευθεροῖ; Ἐπειδὴ
 τὰ φθαρτὰ δικαστήρια τὸ ἀφθαρτον τοῦ θεοῦ κριτήριον
 δρίζειν οὐ δύναται· τούτους γὰρ πάντως ὁ αἴτιος τοὺς νόμους
 πληροφορεῖ παρ' οἷς καὶ ὑπὲρ τῆς αἰτίας αὐτὸν ἀπολογεῖ-
 σθαι συμβαίνει. Ὡστε καλὸν τὸ τὴν τῶν θελόντων ἡμᾶς
 25 ἀδικεῖν φέρειν βίαν καὶ εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα διὰ μετα-